

Kmetijske in rokodélske novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajnske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V srédo 25. Svečana. 1846.

List 8.

V spomin

MATÍJA ČÓPA. *)

(Po gérški ali latinski méri. **)

Bil tajat' náš léd se začél, pomlát je drugót žé;
V drági slovénški vkrotén ní domovní vihár.
Stéšemo svój čolnič z Bógam, zrocímò ga valóvam,
Skál bréznom se ogibať šé nenavajeniga.
Zvézde, ki rěš'jo bilé neznáne, ki čoln pogubéjo;
Lelj ***) bíl náš kermár, drúgi je bíl Palinúr. ****)
Ti nam otél čolnič, si mu kérmo in jádra poprávil,
Ti mu pokázal pót právo v deželo duhov.
Skríta nobéna bíla ní zvézdi Ti nebá poezije;
Slédni je bíl Ti domáč jézik, omíkán, učén.
Kar Rimlján je, svetá gospód, kar Grecia módra,
Láh, Francóz, Španiol, Némic in Albionic,
Čeh, Poljak in Ilir, kar Rús, kar ród je slovénški
Izmislil slávnih čása do Tvôjga pisánj,
Pólno si njih znádnost imél, velikán učenosti!
Čop! zakláde duhá Krézove bíl si nabrál.
Žláhtniga nísi domá zaklépal blágodaróva,
Sébi zroceno mladóst, drúge si z njím bogatil.
Zastávil kómej si peró pred praznuvajóče
V zgúbo velíko rodú, kríviga dôsti zamúd,
V Sáve deréče valóv vertíncih směrt Te zasáci,
Glas zapré besedí, 'z rók Ti potégne peró.
Zémlja, nemíli čuvaj, zaklad Tvój váruje skópa,
Gróbi na Tvójim oči máteri Slávi rosé;
Niso suhé nam perjátlam, ki se spónnimo Tébe,
Zmíslimo predrágih Tvóje ljubézni daróv.
Séme, ki Tí zasejál si ga, gré žé v klasje vesélo,
Nám, nášim dökaj vnúkam obéta sadú.
Naj se učenost in imé část Tvója roják! ne pazábi,
Dókler Tébi dragó v Krájnu slovénstvo žíví! —

Dr. Prešerin.

*) Matija Čop, varh c. k. Ljubljanske knjižnice, je bil rojen v Žerovnici 26. Prosenca 1796; umerl (vtonil v Savi blizu Tomačevice) 6. Maliserpana 1835.

**) Glásniki z udárji, ali od dvéh soglášnikov v rávno tísti, ali od èniga v rávno tísti, od drúziga v prihoduji besédi naslévaní so dôlgo, vši drúgi kratko mérjeni. Glásnik pred glásnikam se vsélej pogoltne. — Pričújöča elegíja se bo v prihodnjim Ilirskim lístu tudi v tevtónski méri nastnila. Beríte, sodíte, zvolíte! —

***) Lelj, bog ljubézni, slovánski Amor.

****) Palinúr, Enéjov kermár, ki je v mórji vtonil.

Dokazik

notrajno - avstrijanske pogorelske družbe ali bratovšnje s. Florjana za Štajarsko, Koroško in Krajnsko deželo v letu 1845.

V letu 1845 je dva tavžent in 49 deležnikov na novo k bratovšnji sv. Florjana perstopilo: namreč iz Štajarskiga 1222, iz Koroškiga 556, iz Krajnskiga 281. *) Število vših deležnikov skupej je bilo pa 50942, namreč iz Štajarskiga 28896, iz Koroškiga 13689, iz Krajnskiga pa 8357. V tem letu so 4498 pohištov vnovič zavarvali ali asekurirali.

Cena vših zavarvanih pohištov, ktere so pretečeno leto na novo asekurirane bile, je 2 milijona in 531,200 goldinarjev; — vesela reč!

V pretečenim letu je clo malo deležnikov prostovoljno iz pogorelske družbe odstopilo; 746 deležnikov je pa vodstvo te bratovšnje od družbe zavoljo njih nemarne pozabljivosti odverglo, kér niso letniga plačila poredama in ob pravim času družbi odrajtovali.

Imenovana družba je pogorelcam v pretečenim letu 59,490 goldinarjev povernila, to je Štajarcam 30420 gold. — Korošcam 21805 gold. — Krajncam pa 7265 goldinarjev; vsga skupej 23224 gold. in 50 kr. menj od poprejšnjiga leta; posamim pa, Štajarcam 14079 gold. in 50 kr. in Korošcam 9935 gold. menj od lani, Kranjcam pa 790 več od lani. Po primeri lanjskiga dokazika proti letašnjimu se vidi, de je na Štajarskim 73 pohištov menj od lani, na Koroškim 12 — na Krajnskim pa dvoje pohištov več pogorelo; v vših treh zbratenih deželah skupej je pa pogorelo 83 zavarvanih pohištov menj od lani. Zavoljo tega se bo leta s clo malo in sicer le 9 krajcarjev od 100 goldinarjev zavarvane cene plačevalo.

Pretečeno leto je družba 590 goldinarjev tistim verlim pomočníkam podarila, ki so se pri ognji serčno obnašali in marljivo gasiti pomagali.

*) Krajnci! kaj se obotavlje?

Vredništvo.